

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 524/2021
19.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Дубравке Дамјановић, Биљане Синановић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене – адвоката Марка Томовића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Горњем Милановцу К бр.57/20 од 05.02.2021. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр.72/21 од 01.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 19. маја 2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Марка Томовића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Горњем Милановцу К бр.57/20 од 05.02.2021. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр.72/21 од 01.04.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Горњем Милановцу К бр.57/20 од 05.02.2021. године, према окривљеној АА је због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, на основу одредаба члана 4. КЗ и чланова 10,17. став 1. и 2, те члана 41. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица изречена васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства, која ће трајати најмање шест месеци, а најдуже две године, с тим што ће суд накнадно одлучити о њеном престанку.

Истим решењем, окривљена је обавезана да на име судског паушала суду плати износ од 10.000,00 динара, те да у корист буџетских средстава тужилаштва, на име вештачења од стране вештака медицинске струке уплати износ од 18.196,54 динара, а на име вештачења од стране вештака саобраћајне струке износ од 36.745,28 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Оштећени ББ је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парнични поступак.

Решењем Вишег суда у Чачку Кж1 бр.72/21 од 01.04.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА – адвоката Марка Томовића, изјављена против решења Основног суда у Горњем Милановцу К бр.57/20 од 05.02.2021. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Марко Томовић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијана решења тако што ће на основу члана 422. тачка 3) ЗКП одбити оптужбу према окривљеној.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Марка Томовића, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљене АА - адвокат Марко Томовић у захтеву за заштиту законитости истиче да је чланом 41. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица прописано да учиниоцу који је као пунолетан извршио кривично дело, а у време суђења није навршио 21 годину, суд може изрећи било коју меру посебних обавеза, меру појачаног надзора од стране органа старатељства или меру упућивања у васпитно-поправни дом, те да у конкретном случају, обзиром да је окривљена рођена ...2000. године и да је у време доношења другостепене одлуке (01.04.2021. године) навршила 21. годину живота, Виши суд у Чачку као другостепени није могао задржати изречену васпитну меру према окривљеној, односно према њој није могао применити одредбе Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, те је потврдивши првостепено решење учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

По оцени Врховног касационог суда, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Марка Томовића, поднет је на штету окривљене.

Наиме, окривљена је кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ учинила дана 09.06.2019. године, дакле као пунолетно лице, и кривични поступак према њој је вођен као према пунолетном лицу, по оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Горњем Милановцу Кт 37/20 од 03.04.2020. године. Првостепени суд је окривљеној изрекао васпитну меру појачаног надзора од

стране органа старатељства на основу члана 41. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, налазећи да се у конкретном случају може основано очекивати да ће се и са наведеном васпитном мером према окривљеној постићи сврха кажњавања која би се остварила и изрицањем казне.

Одредбама члана 41. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, прописано је да учиниоцу који је као пунолетан извршио кривично дело, а у време суђења није навршио 21 годину, суд може изрећи било коју меру посебних обавеза, меру појачаног надзора од стране органа старатељства или меру упућивања у васпитно –поправни дом ако се, с обзиром на обележја његове личности и околности под којима је дело учинио, може очекивати да ће се овим васпитним мерама постићи сврха која би се остварила изрицањем казне.

Из цитиране законске одредбе јасно произилази да се учиниоцу који је као пунолетан извршио кривично дело, након што наврши 21. годину живота, не могу изрећи санкције прописане одредбама Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, већ се санкција мора изрећи према одредбама Кривичног законика.

Према одредби члана 4. Кривичног законика, кривичне санкције су: казне, мере упозорења, мере безбедности и васпитне мере.

Како васпитне мере представљају најблажу врсту кривичне санкције према учиниоцима кривичних дела, а према наводима захтева другостепени суд није могао задржати изречену васпитну меру у конкретном случају, односно није могао применити одредбе Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, то надаље значи да се према ставу браниоца према окривљеној могу применити само одредбе Кривичног законика, односно кривичне санкције прописане одредбом члана 4. КЗ, које су теже по окривљену. Стога је Врховни касациони суд оценио да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљене поднет на њену штету, па како бранилац није овлашћен да предузима радње (па и да подноси захтев за заштиту законитости) на штету окривљене (члан 71. тачке 5) ЗКП) већ то може само Републички јавни тужилац (члан 483. став 2. ЗКП), то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Марка Томовића одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 71. тачке 5) ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председника већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић